

รายงานการประชุม
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน
ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙
วันจันทร์ที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๙
ณ ห้องประชุมมิตรไมตรี ๒ ชั้น ๕
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ผู้มาประชุม

๑. นายอภิญา สุจริตตานันท์
รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	ประธานในที่ประชุม
๒. นายมนโชญ์ แสงแก้ว
ผู้อำนวยการกองสวัสดิการแรงงาน	อนุกรรมการ
๓. นายอนันต์ บวรเนาวรักษ์
ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์	อนุกรรมการ
๔. นางมุกจรินทร์ สุทธิจินตวงศ์
ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์การคุ้มครองแรงงาน
แทนผู้อำนวยการกองคุ้มครองแรงงาน	อนุกรรมการ
๕. นายจร พูลช่วย
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดีแพ่ง
แทนผู้อำนวยการกองนิติการ	อนุกรรมการ
๖. นางรัตติมา วชิราพรพดุม
นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ
แทนผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์สวัสดิการแรงงาน	อนุกรรมการ
๗. นายสรวิชัย ศานติยานนท์
ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง	อนุกรรมการ
๘. นายราวี หาสุโน
ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง	อนุกรรมการ
๙. นางสาวเยาวลักษณ์ ฉันทอมรเลิศกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน	อนุกรรมการ
และเลขานุการ
๑๐. นางจุฬารัตน์ อินตะเทพ
นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	อนุกรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑. นางเบญจวรรณ ฤกษ์วงศ์
นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	อนุกรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. นายศุภชัย หล่อวนิชย์
ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง	ติดภารกิจ
๒. นางสาวจันทิมา แจวสกุล
ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง	ติดภารกิจ

/ผู้เข้าร่วมประชุม...

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายอำนาจ อัครอนันต์
นักวิชาการแรงงานชำนาญการ	สำนักอธิบดี
๒. นายพิทยาร งามศรี
นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ	กองสวัสดิการแรงงาน
๓. นายวรพงษ์ เด่นวัฒนา
นักวิชาการแรงงาน	กองสวัสดิการแรงงาน
๔. นางสาวรัชนิวรรณ สุพรรณโมก
นักวิชาการแรงงาน	กองสวัสดิการแรงงาน
๕. นางสาวสุนีย์ มนต์ชัยวิวัฒน์
เจ้าหน้าที่ธุรการ	กองสวัสดิการแรงงาน
๖. นางสาวผาณิต ทองทิพย์
เจ้าหน้าที่ธุรการ	กองสวัสดิการแรงงาน
๗. นางสาวมลิลักษณ์ อ่อนจ้อย
เจ้าหน้าที่ธุรการ	กองสวัสดิการแรงงาน
๘. นางสาวพัชรินทร์ นิยมงค์
เจ้าหน้าที่ธุรการ	กองสวัสดิการแรงงาน

เริ่มประชุม

เวลา ๐๙.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑

เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

นายอภิญญา สุจริตตานันท์ รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ประธานในที่ประชุมกล่าวเปิดประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม

มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒

รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน

ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน มอบฝ่ายเลขานุการชี้แจง

เลขานุการ ฝ่ายเลขานุการได้จัดทำรายงานการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เรียบร้อยแล้ว และได้แจ้งเวียนให้คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ซึ่งไม่มีอนุกรรมการท่านใดขอแก้ไข อย่างไรก็ตามในวันนี้อย่างไรก็ตามขอให้ประชุมพิจารณารายงานการประชุมอีกครั้ง และหากไม่มีการแก้ไข ก็ขอมติรับรองรายงานการประชุมดังกล่าว

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุมอนุกรรมการฯ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ โดยไม่มีการแก้ไข

/ระเบียบวาระที่ ๓...

ระเบียบวาระที่ ๓

เรื่องเพื่อทราบ

- คำร้องของลูกจ้างบริษัท ฟาร์อีสท์บีนทออุตสาหกรรม จำกัด จำนวน ๑๓๘ คน
ที่ยุติโดยการประนีประนอม

ประธาน มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอที่ประชุม

เลขานุการ จากการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน
ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ฝ่ายเลขานุการชี้แจงต่อที่ประชุมว่ากรณีนี้ได้มีการเจรจา
ประนีประนอมโดยมีข้อยุติว่านายจ้างตกลงจ่ายเงินช่วยเหลือให้กับผู้ร้องจำนวน ๑๓๘ คนๆ ละ ๑๐,๐๐๐ บาท
และผู้ร้องทั้งหมดก็ยินยอมรับเงินช่วยเหลือโดยสมัครใจ ซึ่งนายจ้างได้นำเช็คส่งจ่ายในนามของผู้ร้อง
แต่ละคนมามอบให้ฝ่ายเลขานุการในวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แล้ว โดยเช็คดังกล่าวมีกำหนดจ่ายในวันที่
๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แต่ที่ประชุมมีข้อกังวลสองประเด็นคือ หากที่ประชุมพิจารณาโดยมีความเห็น
รวมทั้งมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งจะส่งผลต่อการเจรจาประนีประนอมที่มีการตกลงไว้ก่อนแล้วหรือไม่ และประเด็น
ที่สองคือยังไม่ควรมีมติรับทราบผลการเจรจาประนีประนอม เนื่องจากไม่มั่นใจว่าเช็คที่นายจ้างนำมามอบ
ให้กับลูกจ้างอาจไม่สามารถเบิกเงินได้ ดังนั้น จึงมีมติว่าหากผลการประนีประนอมไม่ยุติให้นำเรื่องเข้าสู่
การประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานอีกครั้งในวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้แทนลูกจ้างจำนวน ๕ คน พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่
สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นผู้แทนมารับเช็ค ณ กองสวัสดิการแรงงาน
เพื่อนำไปมอบให้กับผู้ร้องทั้งหมดในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ฝ่ายเลขานุการได้รับแจ้งจากลูกจ้างว่าได้รับเงิน
ช่วยเหลือตามเช็คที่นายจ้างมอบให้ทุกคนแล้ว รวมทั้งขอถอนคำร้องจากคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน
โดยสมัครใจ ไม่ประสงค์ดำเนินการอีกต่อไป กรณีเป็นอันยุติ

มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔

เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ คำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ของนายณัฐ มโนชญากร กับพวกรวม ๓ คน
ลูกจ้างบริษัท อีเลคทรอนิคส์ ซอร์ซ จำกัด

ประธาน นายณัฐ มโนชญากร กับพวกรวม ๓ คน ลูกจ้างบริษัท อีเลคทรอนิคส์
ซอร์ซ จำกัด ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ให้วินิจฉัยกรณีนายจ้างย้ายสถานประกอบการ
ไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเองและครอบครัว รายละเอียด
ขอให้ฝ่ายเลขานุการชี้แจง

เลขานุการ เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ นายณัฐ มโนชญากร กับพวกรวม ๓ คน
ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ณ กองสวัสดิการแรงงานว่าบริษัท อีเลคทรอนิคส์ ซอร์ซ จำกัด
นายจ้างย้ายสถานประกอบการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติ
ของลูกจ้างหรือครอบครัว ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการได้สอบข้อเท็จจริงลูกจ้าง นายจ้าง และรวบรวมพยาน
หลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

/ข้อมูลทั่วไป...

ข้อมูลทั่วไปและสภาพการจ้าง

๑. บริษัท อีเลคทรอนิคส์ ซอร์ซ จำกัด สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ ๗/๑๒๙ อาคารเซ็นทรัลทาวเวอร์เอ ปิ่นเกล้า ชั้น ๑๗ ห้อง ๒๑๗๐๒ ถนนบรมราชชนนี แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ และมีสำนักงานสาขาอีก ๑๐ สาขา ประกอบกิจการจำหน่ายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มีนายเกลิก อมตานนท์ เป็นกรรมการผู้จัดการ

๒. บริษัทฯ ได้ว่าจ้างลูกจ้างผู้ร้องไว้ทำงานเป็นลูกจ้าง ดังนี้

๒.๑ นายณัฐ มโนชนาการ ตำแหน่งวิศวกรออกแบบวงจรไฟฟ้า เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อายุงานรวม ๑๖ ปี ๘ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๓๘,๕๐๕ บาท

๒.๒ นางสาวธัญพร พึ่งแพ ตำแหน่งพนักงานบัญชี เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อายุงานรวม ๑๖ ปี ๑๑ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๓๕,๒๓๐ บาท

๒.๓ นางสาวอรสา ศรีอารีย์กุลชัย ตำแหน่งพนักงานบัญชี เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๗ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อายุงานรวม ๑๒ ปี ๑๐ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๒๗,๑๖๐ บาท

การย้ายสถานประกอบการและการบอกเลิกสัญญาจ้าง

๑. บริษัทฯ มีประกาศที่ HR ๐๕๐๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๕ เรื่อง ย้ายสำนักงานใหญ่ไปสนามเป้า โดยจะย้ายสำนักงานใหญ่ (ชั้น ๑๕,๑๗) จากอาคารสำนักงานเซ็นทรัลทาวเวอร์เอ ปิ่นเกล้า ไปยังอาคารสำนักงานใหม่ (ชั้น ๕,๖) สนามเป้า โดยกำหนดให้พนักงานเริ่มปฏิบัติงานที่สำนักงานใหม่ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป โดยบริษัทฯ ได้ติดประกาศย้ายดังกล่าวไว้ที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ รวมทั้งได้ส่งให้กับพนักงานทุกคนทางอีเมล ผู้ร้องทั้ง ๓ คน รับทราบประกาศย้ายเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๕

๒. ผู้ร้องทั้ง ๓ คน ไม่ประสงค์จะย้ายตามไปที่ใหม่ เนื่องจากได้รับผลกระทบสำคัญในการเดินทางและค่าใช้จ่าย จึงได้บอกเลิกสัญญาเป็นหนังสือฉบับลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยผู้ร้องจะทำงานจนถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ บริษัทฯ รับทราบหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างในวันเดียวกัน

๓. ภายหลังที่บริษัทฯ รับทราบการบอกเลิกสัญญาจ้างของผู้ร้องทั้ง ๓ คน เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ แล้ว บริษัทฯ มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้ร้องแต่ละคนว่า บริษัทฯ ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดกับพนักงานและมีนโยบายช่วยเหลือชดเชยค่าใช้จ่ายให้กับพนักงานที่มีภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่เพิ่มขึ้น สำหรับกรณีของผู้ร้องทั้ง ๓ คน เห็นว่าปัญหาหลักคือผลกระทบด้านการเดินทางจากที่พักไปยังที่ใหม่ที่ไกลขึ้น บริษัทฯ จึงมีข้อเสนอให้ผู้ร้องทั้ง ๓ คน ย้ายไปปฏิบัติงานยังสำนักงานสาขาของบริษัทฯ ดังนี้

๓.๑ นายณัฐฯ ให้ไปปฏิบัติงานสาขาที่ ๒ ตั้งอยู่เลขที่ ๗๗ ถนนบ้านหม้อ แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ

๓.๒ นางสาวธัญพรฯ และนางสาวอรสาฯ ให้ไปปฏิบัติงานสาขาที่ ๙ ตั้งอยู่เลขที่ ๕๕๕/๑๕ หมู่ที่ ๔ ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ภายหลังจากได้รับหนังสือเสนอให้ย้ายไปสำนักงานสาขา นางสาวธัญพรฯ และนางสาวอรสาฯ ได้สอบถามนายจ้างว่าจะให้ทำหน้าที่ใดที่สำนักงานสาขาดังกล่าว นายจ้างแจ้งว่าให้ทำหน้าที่พนักงานสต็อก

/๔. ผู้ร้อง...

๔. ผู้ร้องทั้ง ๓ คน มีหนังสือฉบับลงวัน ๒๖ ตุลาคม และ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ตอบปฏิเสธข้อเสนอของบริษัทฯ ที่ให้ย้ายไปทำงานที่สำนักงานสาขา ด้วยเหตุผลหลายประการโดยสรุป คือ กรณีของนายณัฐฯ สาขาที่นายจ้างให้ย้ายไปนั้นเป็นหน้าร้านขายปลีกและคลังสินค้า ไม่มีอุปกรณ์เฉพาะที่ผู้ร้องจะสามารถใช้ปฏิบัติงานได้ ส่วนกรณีของนางสาวธัญพรฯ และนางสาวอรสาฯ เดิมทำหน้าที่เป็นพนักงานบัญชีแต่บริษัทฯ จะให้ไปทำหน้าที่พนักงานสต็อก ประกอบกับสถานที่ดังกล่าวเป็นเพียงตึกแถว ใช้เก็บสินค้า ไม่มีพนักงานทำงาน ไม่มีอุปกรณ์สำนักงานแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงเห็นว่ากรณีที่นายจ้างเสนอย้ายให้ไปทำงานที่สาขาเป็นการกลั่นแกล้งหรือต้องการบีบให้ลาออกเอง

๕. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ บริษัทฯ ได้มีหนังสือถึงผู้ร้องทั้ง ๓ คน แจ้งว่า ตามเหตุผลเรื่องการเดินทางของผู้ร้องที่ระบุในหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ บริษัทฯ จึงจะจัดให้มีรถรับส่งพนักงานจากที่ทำงานเดิมไปยังที่ใหม่ โดยจะรับพนักงานจากที่ทำงานเดิมในเวลา ๐๘.๓๐ น. โดยให้นับเวลานี้เป็นเวลาเริ่มงาน และส่งพนักงานกลับมายังที่ทำงานเดิมในเวลา ๑๘.๐๐ น. ซึ่งการเสนอจัดรถรับ-ส่งนี้บริษัทฯ ไม่เคยแจ้งผู้ร้องหรือพนักงานอื่นๆ มาก่อน แต่ได้แจ้งให้ทราบภายหลังที่ผู้ร้องปฏิเสธข้อเสนอย้ายไปทำงานที่สาขา

๖. บริษัทฯ มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เรื่อง เลื่อนวันย้ายสำนักงานใหญ่ไปสนามเป่า จากกำหนดเดิมวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เป็นวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ และบริษัทฯ ได้ย้ายไปทำงานที่ใหม่ตามกำหนด สำหรับพนักงานที่ไม่ย้ายตามบริษัทฯ มีทั้งหมด ๘ คน คือ ผู้ร้องทั้ง ๓ คน และอีก ๕ คน ใช้สิทธิขอลาออกเอง ส่วนระยะทางจากที่เดิมไปยังที่ใหม่ประมาณ ๑๒-๑๕ กิโลเมตร

การดำเนินการไกล่เกลี่ยของเจ้าหน้าที่

เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้นัดคู่กรณีเพื่อเจรจาประนีประนอม โดยนายจ้างเสนอจ่ายเงินช่วยเหลือให้ผู้ร้องทั้ง ๓ คนเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายคนละ ๓ เดือน แต่ผู้ร้องไม่ยินยอมรับข้อเสนอดังกล่าว และขอให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประธาน ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปคือ ประเด็นที่ ๑ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการหรือไม่ ซึ่งจากคำให้การของฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้าง สอดรับกันว่า บริษัท อีเลคทรอนิกส์ ซอร์ซ จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากที่ตั้งเดิมเลขที่ ๗/๑๒๙ อาคารเซ็นทรัลทาวเวอร์เอ ปิ่นเกล้า ชั้น ๑๗ ห้อง ๒๑๗๐๒ ถนนบรมราชชนนี แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ ไปยังเลขที่ ๒๕๖ ชั้นที่ ๕ และ ๖ ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ สถานที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานใดๆ ต่อไป

มติที่ประชุม ได้พิจารณาร่วมกันแล้วเห็นว่า การย้ายสถานประกอบกิจการของ บริษัท อีเลคทรอนิกส์ ซอร์ซ จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากสำนักงานที่ตั้งเดิมเลขที่ ๗/๑๒๙ อาคารเซ็นทรัลทาวเวอร์เอ ปิ่นเกล้า ชั้น ๑๗ ห้อง ๒๑๗๐๒ ถนนบรมราชชนนี แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ ไปอยู่ที่ตั้งใหม่ เลขที่ ๒๕๖ ชั้นที่ ๕ และ ๖ ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการจากที่เดิมไปอยู่ที่ใหม่ทั้งหมด ซึ่งที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานเหลืออยู่ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประธาน ประเด็นที่ ๒ ผู้ร้องใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากนายจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดตาม มาตรา ๑๒๐ หรือไม่

มติที่ประชุม นายณัฐ มโนชญากร กับพวกรวม ๓ คน ลูกจ้างบริษัท อิเลคทรอนิกส์ ซอร์ซ จำกัด ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากนายจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้อง ต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๐

ประธาน ประเด็นที่ ๓ ผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของ ตนเองหรือครอบครัวหรือไม่

เลขานุการ นำเสนอข้อเท็จจริงของลูกจ้างผู้ร้องทั้ง ๓ คน

ที่ประชุม ได้พิจารณาผลกระทบของผู้ร้องทั้ง ๓ คน เป็นรายคนสรุปได้ดังนี้

๑. นายณัฐ มโนชญากร อายุ ๔๑ ปี ตำแหน่งวิศวกรออกแบบวงจรไฟฟ้า เริ่มทำงาน ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อายุงานรวม ๑๖ ปี ๘ เดือน ค่าจ้าง อัตราสุดท้ายเดือนละ ๓๘,๕๐๕ บาท

ที่ประชุม ได้ร่วมกันพิจารณาแล้วเห็นว่า นายณัฐ มโนชญากร ได้รับผลกระทบ ด้านการเดินทาง ที่ไกลมากกว่าเดิม ๓๒ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางไป-กลับเพิ่มขึ้น ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที ผลกระทบด้านค่าใช้จ่าย ที่เดิมมีค่าน้ำมันรถยนต์ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางเดือนละ ๓,๒๒๐ บาท ที่ใหม่มีค่าน้ำมันรถยนต์ ค่าทางด่วน และค่าที่จอดรถ รวมค่าใช้จ่ายเดือนละ ๑๒,๒๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเดือนละ ๘,๙๘๐ บาท ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๓๒ ของเงินเดือน ถือเป็นผลกระทบ สำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของผู้ร้อง จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐ ส่วน ด้านครอบครัว และด้านสุขภาพ ลูกจ้างได้รับผลกระทบแต่ยังไม่ถือว่าเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิต

มติที่ประชุม นายณัฐ มโนชญากร ผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทางที่ไกลมากกว่าเดิม ๓๒ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางไป-กลับเพิ่มขึ้น ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที ผลกระทบด้านค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น เดือนละ ๘,๙๘๐ บาท ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๓๒ ของเงินเดือน ถือเป็นผลกระทบสำคัญ ต่อการดำรงชีวิตตามปกติของผู้ร้อง จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

๒. นางสาวธัญพร พึ่งแพ อายุ ๓๙ ปี ตำแหน่งพนักงานบัญชี เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อายุงานรวม ๑๖ ปี ๑๑ เดือน ค่าจ้างอัตรา สุดท้ายเดือนละ ๓๕,๒๓๐ บาท

ที่ประชุม ได้ร่วมกันพิจารณาแล้วเห็นว่า นางสาวธัญพร พึ่งแพ ได้รับผลกระทบ ด้านการเดินทาง ที่ไกลมากกว่าเดิม ๓๓ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางไป-กลับเพิ่มขึ้น ๑ ชั่วโมง ๔๕ นาที ผลกระทบด้านค่าใช้จ่าย ที่เดิมมีค่าน้ำมันรถยนต์ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางเดือนละ ๒,๓๔๒ บาท ที่ใหม่ค่าน้ำมันรถยนต์ ค่าทางด่วน ค่าที่จอดรถ รวมค่าใช้จ่ายเดือนละ ๑๐,๗๒๘ บาท ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเดือนละ ๘,๓๘๖ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๖๖ ของเงินเดือน ถือเป็นผลกระทบสำคัญ ต่อการดำรงชีวิตตามปกติของผู้ร้อง จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

มติที่ประชุม นางสาวธัญพร พึ่งแพ ผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทางที่ไกลมากกว่าเดิม ๓๓ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางไป-กลับเพิ่มขึ้น ๑ ชั่วโมง ๔๕ นาที ผลกระทบด้านค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น เดือนละ ๘,๓๘๖ บาท ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๖๖ ของเงินเดือน ถือเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรง ชีวิตตามปกติของผู้ร้อง จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

๓. นางสาวอรสา ศรีอารีกุลชัย อายุ ๓๘ ปี ตำแหน่งพนักงานบัญชี เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อายุงานรวม ๑๒ ปี ๑๐ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๒๗,๑๖๐ บาท

ที่ประชุม ได้ร่วมกันพิจารณาแล้วเห็นว่า นางสาวอรสา ศรีอารีกุลชัย ได้รับผลกระทบด้านการเดินทาง ที่ไกลมากกว่าเดิม ๔๘ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางไป-กลับเพิ่มขึ้น ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที ส่วนผลกระทบด้านค่าใช้จ่าย ที่เดิมมีค่ารถสองแถวไป-กลับ และค่ารถโดยสารประจำทางไป-กลับ รวมค่าใช้จ่ายเดือนละ ๗๓๖ บาท ที่ใหม่ค่ารถสองแถวไป-กลับ ค่ารถโดยสารประจำทางไป-กลับ ค่ารถไฟไป-กลับ รวมค่าใช้จ่ายเดือนละ ๓,๑๒๘ บาท มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเดือนละ ๒,๓๙๒ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๘๐ ของเงินเดือน ถือเป็นผลกระทบแต่ไม่สำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของผู้ร้อง เนื่องจากคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานได้วางหลักในการพิจารณาด้านค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นไว้ว่า ต้องมีอัตราค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ขึ้นไปของเงินเดือนจึงจะถือว่าเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของลูกจ้างหรือครอบครัว ดังนั้น นางสาวอรสา ศรีอารีกุลชัย ผู้ร้องจึงได้รับผลกระทบด้านการเดินทางเพียงด้านเดียว ถือว่าเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของลูกจ้างหรือครอบครัว จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

มติที่ประชุม นางสาวอรสา ศรีอารีกุลชัย ผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทางที่ไกลมากกว่าเดิม ๔๘ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางไป-กลับเพิ่มขึ้น ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาที ถือเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของผู้ร้อง จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

๔.๒ คำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ของนายปรีดี วัฒนาวานิชกุล ลูกจ้างบริษัท ยูลิอัน กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด

ประธาน นายปรีดี วัฒนาวานิชกุล ลูกจ้างบริษัท ยูลิอัน กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ให้วินิจฉัยกรณีนายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่นอันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเองและครอบครัว รายละเอียดขอให้ฝ่ายเลขานุการชี้แจง

เลขานุการ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ นายปรีดี วัฒนาวานิชกุล ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ณ กองสวัสดิการแรงงานว่าบริษัท ยูลิอัน กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด นายจ้าง ย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของลูกจ้าง หรือครอบครัว ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการได้สอบถามเท็จจริงลูกจ้าง นายจ้าง และรวบรวมพยานหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปและสภาพการจ้าง

๑. บริษัท ยูลิอัน กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ ๔๕๐/๒ ถนนพระรามที่ ๓ แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ ประกอบกิจการจำหน่ายเครื่องสำอาง มีนายวัฒนภาคย์ จินศิริวานิชย์ เป็นกรรมการผู้จัดการ

๒. บริษัทฯ ได้ว่าจ้างนายปรีดี วัฒนาวานิชกุล ไว้ทำงานเป็นลูกจ้างในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ออกแบบ เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ อายุงานรวม ๓ ปี ๘ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๒๖,๘๖๒ บาท

/การย้าย...

การย้ายสถานประกอบกิจการและการบอกเลิกสัญญาจ้าง

๑. วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ บริษัทฯ ได้เรียกประชุมพนักงานทั้งหมดรวมผู้ร้องแจ้งให้ทราบเรื่องการย้ายสถานประกอบกิจการ ด้วยเหตุผลต้องการลดค่าเช่า เนื่องจากสถานที่เดิมเป็นอาคารให้เช่า ประกอบกับนายวัฒนภาคย์ จินศิริวานิชย์ กรรมการผู้จัดการ ได้ไปซื้ออาคารเป็นทรัพย์สินส่วนตัว และให้บริษัท ยูนิอัน กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด เช่าใช้เป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ซึ่ง ณ วันที่ประชุมนี้ ได้มีการทำสัญญาซื้อขายอาคารใหม่แล้ว แต่ยังไม่ได้รับอนุมัติการกู้จากธนาคาร ดังนั้น จึงยังไม่ได้แจ้งที่ตั้งที่ชัดเจนให้พนักงานทราบ แจ้งเพียงว่าที่ตั้งใหม่อยู่บริเวณทาวเวอร์อินทาวน์ ส่วนกำหนดการย้ายนั้นได้แจ้งให้พนักงานทราบในวันดังกล่าวว่ากำหนดไว้แน่นอน คือวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

๒. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ บริษัทฯ ได้รับแจ้งว่าธนาคารอนุมัติการกู้ซื้ออาคารใหม่แล้ว ดังนั้นต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ บริษัทฯ จึงได้มอบหมายให้นางสาวภัสสนิชา สิทธิชัยบุญเรือง ผู้จัดการฝ่ายบุคคล ส่งอีเมลถึงหัวหน้าฝ่ายทุกฝ่าย แจ้งเรื่องการย้ายสำนักงาน และขอให้หัวหน้าแจ้งพนักงานในฝ่ายของตนว่าบริษัทฯ จะย้ายที่ตั้งสำนักงานใหม่ไปยังโครงการดิศทรिक ศรีวรา โดยคาดว่าจะย้ายภายในเดือนพฤษภาคม และขอให้แต่ละฝ่ายแจ้งกลับว่ามีพนักงานสามารถย้ายไปทำงานที่ใหม่ได้เพื่อจะได้วางแผนเรื่องบุคลากรหากมีตำแหน่งว่างลง และสำหรับพนักงานที่ไม่สามารถย้ายตามไปได้ บริษัทฯ ไม่มีนโยบายจ่ายค่าชดเชยเนื่องจากได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้ามากกว่า ๒ เดือน ถือว่าเป็นระยะเวลาเพียงพอในการประเมินและตัดสินใจ การแจ้งครั้งนี้บริษัทฯ ได้แนบแผนที่ ที่ตั้งใหม่รวมทั้งแผนที่การเดินทางให้พนักงานทราบด้วย

๓. ในการประชุมประจำเดือนทุกเดือน บริษัทฯ ได้มีการแจ้งความคืบหน้าและพูดคุยกันเรื่องการย้ายไปที่ใหม่ตลอดมาทุกเดือน เช่น การเตรียมตัวย้าย ความสะดวกในการเดินทาง นอกจากนี้ยังมีการสำรวจความประสงค์ และขอคำยืนยันจากพนักงานที่ไม่ประสงค์ย้ายตามไปที่ใหม่เพื่อบริษัทฯ จะได้จัดหาบุคลากรทดแทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งผลการสำรวจมีทั้งที่ประสงค์ย้ายและไม่ย้ายสำหรับลูกจ้างผู้ร้องภายหลังจากการที่มีการส่งเมลแจ้งย้ายเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์แล้ว บริษัทฯ มอบหมายให้นางสาวกัญญาพร ศรีกมลเลิศ หัวหน้างานของผู้ร้องและนางสาวศรีณยา โกศลอุดมสุข เลขานุการกรรมการผู้จัดการ สอบถามผู้ร้องหลายครั้งเรื่องการย้ายไปที่ใหม่ แต่ผู้ร้องแจ้งเพียงว่ายังไม่ตัดสินใจ

๔. ลูกจ้างผู้ร้องให้ข้อเท็จจริงว่ารับทราบเรื่องการย้ายสถานประกอบกิจการเมื่อประมาณต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยทราบจากการประชุมว่าจะย้ายไปที่ทาวเวอร์อินทาวน์ภายในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ แต่เมื่อถึงกำหนดบริษัทฯ ก็ไม่ได้ย้ายไปที่ใหม่ และบริษัทฯ ก็ไม่ได้แจ้งให้พนักงานทราบว่า จะย้ายไปเมื่อใด จนถึงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้ร้องจึงสอบถามเรื่องการย้ายจากนางสาวศรีณยาฯ ได้รับคำตอบว่าเลื่อนไปเป็นเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ แต่เมื่อใกล้ถึงกำหนดบริษัทฯ ก็ไม่ได้เตรียมการย้ายผู้ร้องจึงได้สอบถามนางสาวศรีณยาฯ อีกครั้งและได้รับคำตอบว่าบริษัทฯ ได้ขอต่อสัญญาเช่าที่เดิมไปจนถึงสิ้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ เนื่องจากสำนักงานใหม่ยังตกแต่งไม่แล้วเสร็จ ซึ่งในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ที่บริษัทฯ แจ้งเรื่องการย้ายนั้น นางสาวกัญญาพร ฯ หัวหน้างานได้สอบถามว่าผู้ร้องว่าจะย้ายไปที่ใหม่หรือไม่ ซึ่งผู้ร้องแจ้งว่ายังไม่ตัดสินใจเนื่องจากยังไม่ได้ตรวจสอบระยะทาง ระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปใหม่

/๕. ต่อมา...

๕. ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ นายจ้างเรียกประชุมพนักงานทั้งหมดรวมผู้ร้อง แจ้งให้ทราบด้วยวาจาว่าบริษัทฯ จะย้ายสถานประกอบกิจการจากเลขที่ ๔๕๐/๒ ถนนพระราม ๓ แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ ไปยังที่ตั้งใหม่เลขที่ ๑๙๙๙/๑๔-๑๕ ซอยลาดพร้าว ๙๔ ถนนศรีวิรา แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ กำหนดการย้ายคือวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ นายจ้างให้เหตุผลการย้ายว่าต้องการลดค่าเช่าเนื่องจากที่เดิมค่าเช่าแพง และนายจ้างได้ไปซื้ออาคารของตนเองเพื่อใช้เป็นที่ตั้งใหม่ ส่วนนายจ้างได้แจ้งในประเด็นวันที่แจ้งย้ายว่าไม่ได้มีการแจ้งในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ตามที่ลูกจ้างกล่าวอ้าง เนื่องจากได้แจ้งย้ายตั้งแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แล้ว

๖. วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลูกจ้างผู้ร้องเข้าพบนายจ้างเพื่อพูดคุยกรณีการย้ายสถานประกอบกิจการ โดยผู้ร้องได้ยื่นข้อเสนอกับนายจ้างว่าหากตนย้ายไปทำงานที่ใหม่ ขอเข้าทำงานที่บริษัทฯ สัปดาห์ละ ๓ วัน ที่เหลือขอทำงานที่บ้าน แต่นายจ้างไม่ยินยอม ดังนั้น ผู้ร้องจึงแจ้งว่าไม่สามารถย้ายไปทำงานที่ใหม่ได้เนื่องจากไกลเกินไป ใช้เวลาในการเดินทางเพิ่มขึ้น และสอบถามนายจ้างว่าหากตนเองไม่ย้ายตามไปบริษัทฯ จะจ่ายค่าชดเชยหรือไม่ นายจ้างแจ้งว่าถ้าไปไม่ได้ก็ให้เขียนใบลาออก หลังจากนั้นผู้ร้องได้ขอให้นางสาวศรียา โกศลอุดมสุข เลขานุการกรรมการผู้จัดการ ออกใบรับรองการทำงานให้ ซึ่งนางสาวศรียาแจ้งว่าต้องเขียนใบลาออกก่อนจึงจะออกใบรับรองการทำงานได้

๗. นายจ้างให้ข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องได้มาพบและมีการเจรจาเรื่องการย้ายสถานประกอบกิจการในวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ไม่ใช่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ตามที่ลูกจ้างให้ข้อเท็จจริงแต่อย่างใด โดยในวันดังกล่าวผู้ร้องได้แจ้งให้นายจ้างทราบว่าจะไม่ย้ายตามไปที่ใหม่ เนื่องจากระยะทางไกลและเดินทาง ไม่สะดวก ซึ่งนายจ้างได้พูดโน้มน้าวเพื่อให้ผู้ร้องตามไปทำงานที่ใหม่ โดยบอกว่าระยะทางไม่ไกลมาก มีรถสาธารณะหลายรูปแบบ และแจ้งว่าบริษัทฯ ได้มีการเปลี่ยนเวลาเข้างานจาก ๐๘.๓๐ น. เป็นเวลา ๐๙.๐๐ น. แต่ผู้ร้องแจ้งว่าไปไม่ได้เพราะต้องใช้เวลาในการเดินทางนาน พร้อมทั้งได้ยื่นข้อเสนอว่าจะขอทำงานที่บ้านแทนการย้ายไปทำงานที่ใหม่ได้หรือไม่ ซึ่งบริษัทฯ ไม่ตกลงตามข้อเสนอของผู้ร้อง นายจ้างสอบถามผู้ร้องว่าตัดสินใจเมื่อไหร่ว่าจะไม่ย้ายตามไปที่ใหม่ ผู้ร้องแจ้งว่าตัดสินใจสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๕๙ ด้วยเหตุผลส่วนตัวด้านครอบครัว นายจ้างบอกผู้ร้องว่าการแจ้งความประสงค์ไม่ย้ายตามไปที่ใหม่ของผู้ร้องไม่ถูกต้อง เนื่องจากบริษัทฯ แจ้งย้ายตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ และให้เวลากับเรื่องนี้นานแล้ว เหตุใดก่อนหน้านี้ไม่แจ้ง ผู้ร้องแจ้งว่าพยายามขอเข้าพบนายจ้างหลายครั้งแต่นายจ้างไม่อยู่ นายจ้างถามว่าทำไมไม่แจ้งทางโทรศัพท์หรือทางไลน์ ผู้ร้องตอบว่าไม่กล้าแจ้งทางโทรศัพท์หรือทางไลน์

๘. บริษัทฯ ย้ายสถานประกอบกิจการไปที่ใหม่เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ระยะทางจากที่เดิมไปยังที่ใหม่ ๒๓ กิโลเมตร และบริษัทฯ มีการปรับเปลี่ยนเวลา การเข้าทำงานจากเวลา ๐๘.๓๐ น. เป็นเวลา ๐๙.๐๐ น. สำหรับสวัสดิการที่นายจ้างจัดให้กับพนักงานที่ย้ายตามไปที่ใหม่เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนในการเดินทาง คือจ่ายเงินช่วยเหลือในการเดินทางสำหรับผู้เดินทางด้วยรถจักรยานยนต์ส่วนตัวและรถโดยสารสาธารณะ เป็นเงินเดือนละ ๑,๕๐๐ บาทต่อคน ส่วนผู้ที่เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว บริษัทฯ ช่วยเหลือโดยให้เป็นบัตรเติมน้ำมัน ซึ่งเกณฑ์การพิจารณาจ่ายตามตำแหน่งงานโดยอัตราขั้นต่ำคือเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท

๙. เหตุผลของลูกจ้างที่ไม่สามารถย้ายตามไปที่ใหม่เนื่องจากได้รับผลกระทบด้านการเดินทางคือระยะทางเพิ่มขึ้น ๒๘ กิโลเมตร ระยะเวลาเดินทางเพิ่มขึ้น ๒ ชั่วโมง ๔๐ นาที ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเดือนละ ๒,๙๗๐ บาท

การดำเนินการไต่ถามของเจ้าหน้าที่

เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ได้นัดคู่กรณีเพื่อเจรจาประนีประนอม แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ เนื่องจากนายจ้างปฏิเสธการจ่ายเงินช่วยเหลือให้กับลูกจ้าง และขอให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประธาน ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปคือ ประเด็นที่ ๑ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการหรือไม่ ซึ่งจากคำให้การของฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้าง สอดรับกันว่า บริษัท ยูลิอัน กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากที่ตั้งเดิมเลขที่ ๔๕๐/๒ ถนนพระรามที่ ๓ แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ ไปยังเลขที่ ๑๙๙๙/๑๔-๑๕ ซอยลาดพร้าว ๙๔ (ปัญจมิตร) ถนนศรีวิรา แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ สถานที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานใดๆ ต่อไป

มติที่ประชุม ได้พิจารณาร่วมกันแล้วเห็นว่า การย้ายสถานประกอบกิจการของ บริษัท ยูลิอัน กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากสำนักงานที่ตั้งเดิมเลขที่ ๔๕๐/๒ ถนนพระรามที่ ๓ แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ ไปอยู่ที่ตั้งใหม่ ๑๙๙๙/๑๔-๑๕ ซอยลาดพร้าว ๙๔ (ปัญจมิตร) ถนนศรีวิรา แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการจากที่เดิมไปอยู่ที่ใหม่ทั้งหมด ซึ่งที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานเหลืออยู่ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประธาน ประเด็นที่ ๒ ลูกจ้างใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากนายจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๐ หรือไม่

เลขานุการ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ผู้ร้องให้ข้อเท็จจริงว่าเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ นายจ้างได้เรียกประชุมพนักงานทั้งหมด แจ้งให้ทราบด้วยวาจาว่าบริษัทฯ จะย้ายสถานประกอบกิจการจากเลขที่ ๔๕๐/๒ ถนนพระราม ๓ แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ ไปยังที่ตั้งใหม่เลขที่ ๑๙๙๙/๑๔-๑๕ ซอยลาดพร้าว ๙๔ ถนนศรีวิรา แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ กำหนดการย้ายคือวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้ร้องไม่ประสงค์จะย้ายไปทำงานที่ใหม่กับนายจ้าง จึงได้แจ้งด้วยวาจาต่อนายจ้างเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ว่าไม่ประสงค์ย้ายไปทำงานที่ใหม่กับนายจ้าง นายจ้างรับทราบในวันเดียวกัน นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้ผู้ร้องภายใน ๗ วัน คือระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเมื่อครบกำหนดนายจ้างไม่จ่าย ผู้ร้องสามารถใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ระหว่างวันที่ ๒๒ ตุลาคม - ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ซึ่งผู้ร้องใช้สิทธิยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายจ้างโต้แย้งประเด็นการแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการว่าไม่ได้แจ้งย้ายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างแต่อย่างใด เนื่องจากตามปกติบริษัทฯ จะมีการประชุมประจำเดือนทุกเดือน และเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ในการประชุมประจำเดือนนายจ้างได้แจ้งให้พนักงานทราบด้วยวาจาว่าบริษัทฯ จะย้ายสถานประกอบกิจการด้วยเหตุผลต้องการลดค่าเช่าสำนักงาน และแจ้งว่ากำหนดการย้ายที่แน่นอนคือวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นายจ้างได้ส่งอีเมลถึงหัวหน้าฝ่ายทุกฝ่ายแจ้งให้ทราบเรื่องกำหนดการคร่าว ๆ เรื่องการย้ายที่ตั้งสำนักงานใหม่โดยคาดว่าจะย้ายภายในเดือนพฤษภาคม พร้อมทั้งแจ้ง

/ด้วยว่า...

ด้วยว่าบริษัทฯ ไม่มีนโยบายจ่ายค่าชดเชยแต่อย่างใด เนื่องจากได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้ามากกว่า ๒ เดือน ถือว่าเป็นเวลาที่ยืดหยุ่นในการประเมินและตัดสินใจ โดยขอให้หัวหน้าฝ่ายแจ้งเรื่องการย้ายให้พนักงานในฝ่ายทราบ ด้วยการที่ผู้ร้องแจ้งความประสงค์ไม่ย้ายตามไปที่ใหม่เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง

ที่ประชุม ได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวางและพิจารณาประเด็นโต้แย้งของนายจ้าง แล้วเห็นว่าการที่นายจ้างแจ้งเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ว่าจะย้ายในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แต่ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นายจ้างได้แจ้งเรื่องการย้ายอีกครั้ง จึงถือว่าการแจ้งย้ายในวันที่ ๕ กุมภาพันธ์สิ้นสุดลง ส่วนการแจ้งย้ายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นายจ้างแจ้งเพียงว่าเป็นกำหนดการคร่าว ๆ สำหรับการย้ายที่ตั้งสำนักงานใหม่ของบริษัทฯ และคาดว่าจะย้ายภายในเดือนพฤษภาคม จึงมีความเห็นว่าการแจ้งย้ายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เป็นการแจ้งย้ายที่ไม่มีกำหนดเวลาการย้ายที่แน่นอน และชัดเจน เป็นเพียงประมาณการ ซึ่งเมื่อถึงกำหนดนายจ้างก็มีได้ย้ายไปที่ใหม่ตามที่แจ้ง เนื่องจากสำนักงานใหม่ยังไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น การที่นายจ้างกล่าวอ้างว่าได้แจ้งย้ายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จึงไม่มีน้ำหนักรับฟังได้ สำหรับวันที่นายจ้างแจ้งย้ายคือวันใดนั้น ที่ประชุมได้พิจารณาจากคำให้การนายจ้างที่กล่าวอ้างว่าตามปกติบริษัทฯ มีการประชุมประจำเดือนทุกเดือน พยานแวดล้อมกรณีการสนทนาผ่านแอปพลิเคชันไลน์ระหว่างผู้ร้องกับเลขานุการกรรมการผู้จัดการ พยานบุคคลที่นำสืบว่าเมื่อประมาณต้นเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ได้ทราบถึงกำหนดการที่แน่นอนว่าบริษัทฯ จะย้ายไปที่ใหม่ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ จึงเป็นเหตุให้เชื่อได้ว่าวันที่นายจ้างแจ้งย้ายคือวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ส่วนวันที่ผู้ร้องบอกเลิกสัญญาจ้างคือวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ดังนั้น จึงถือว่าผู้ร้องใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างกับนายจ้าง และใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติที่ประชุม นายปรีดี วัฒนาวานิชกุล ลูกจ้างบริษัท ยูนิอัน กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๐

ประธาน ประเด็นที่ ๓ ผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเองหรือครอบครัวหรือไม่

เลขานุการ นำเสนอข้อเท็จจริงของนายปรีดี วัฒนาวานิชกุล ลูกจ้างผู้ร้อง
ที่ประชุม ได้พิจารณาผลกระทบของนายปรีดี วัฒนาวานิชกุล ลูกจ้างผู้ร้องดังนี้
นายปรีดี วัฒนาวานิชกุล อายุ ๓๖ ปี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ออกแบบ เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ อยุ่งานรวม ๓ ปี ๘ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้าย เดือนละ ๒๖,๘๖๒ บาท

ที่ประชุม ได้ร่วมกันพิจารณาแล้วเห็นว่า นายปรีดี วัฒนาวานิชกุล ได้รับผลกระทบด้านการเดินทาง ที่ไกลมากกว่าเดิม ๕๖ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางไป-กลับเพิ่มขึ้น ๔ ชั่วโมง ๔๐ นาที ผลกระทบด้านค่าใช้จ่าย ที่เดิมมีค่ารถจักรยานยนต์รับจ้างเดือนละ ๘๘๐ บาท ที่ใหม่ มีค่ารถจักรยานยนต์รับจ้างเข้า-ออกบ้านพัก ค่ารถประจำทางต่อที่ ๑ ค่ารถไฟฟ้าใต้ดิน ค่ารถประจำทางต่อที่ ๒ ค่ารถจักรยานยนต์รับจ้างเข้า-ออกบริษัท รวมค่าใช้จ่ายเดือนละ ๓,๘๕๐ บาท ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเดือนละ ๒,๙๗๐ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑ ของเงินเดือน ถือเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของผู้ร้อง จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

มติที่ประชุม นายปรีดี วัฒนาวานิชกุล ผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทางที่ไกลมากกว่าเดิม ๕๖ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางไป-กลับเพิ่มขึ้น ๔ ชั่วโมง ๔๐ นาที ผลกระทบด้านค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเดือนละ ๒,๙๗๐ บาท ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑ ของเงินเดือน ถือเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของผู้ร้อง จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

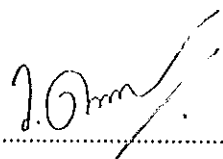
/ระเบียบวาระที่ ๕..

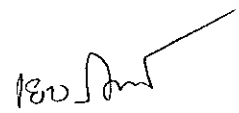
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ

นายสรวิชัย ศานติยานนท์ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ให้ข้อสังเกตว่า ในเงื่อนไขการพิจารณาในเรื่องของระยะเวลาการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ หากนายจ้างมีความบริสุทธิ์ใจในการย้ายสถานประกอบกิจการ ควรมีการวางแผนการย้าย และแจ้งให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทราบ เพื่อลดช่องว่างทางกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณากรณีการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐

มติที่ประชุม รับทราบ

เลิกประชุม เวลา ๑๔.๓๐ น.

.....
(นายวรพงษ์ เด่นวัฒนา)
นักวิชาการแรงงาน
ผู้จัดรายงานการประชุม

.....
(นางสาวเยาวลักษณ์ จันทอมรเลิศกุล)
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน
ผู้ตรวจรายงานการประชุม